

DIECEZJA JOLIET

POLITYKA DOTYCZĄCA WYKORZYSTYWANIA SEKSUALNEGO NIELETNICH I OSOB DOROSŁYCH NIEPEŁNOSPRAWNYCH PRZEZ PERSONEL KOŚCIELNY (Uwzględniająca zmiany z 20 GRUDNIA 2023 r.)

I. WPROWADZENIE

Dnia 14-go czerwca 2002 roku Konferencja Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych (USCCB) zatwierdziła *Kartę Ochrony Dzieci i Młodzieży*. W dniu 8-go grudnia 2002 roku Papież Jan Paweł II zatwierdził *Podstawowe Normy Dotyczące Postępowania z Oskarżeniami o Wykorzystywanie Seksualne Nieletnich (Normy)*. W czerwcu 2005 roku zarówno *Karta* jak i *Normy* zostały uaktualnione, a w 2011 roku *Karta* doczekała się nowelizacji, a następnie w 2018 roku ponownie potwierdzono głębokie zaangażowania Kościoła w stworzenie bezpiecznego środowiska dla dzieci i młodzieży.

Diecezja Joliet („Diecezja”) po raz pierwszy wdrożyła politykę dotyczącą wykorzystywania seksualnego nieletnich 14-go czerwca 1990 roku. Zmiany wprowadzono we wrześniu 1993, czerwcu 1997, czerwcu 2003, w lipcu 2008 oraz w lipcu 2021 roku. Podobnie jak w przypadku poprzednich zmian, celem obecnej nowelizacji jest zapewnienie zgodności polityki z postanowieniami *Karty Ochrony Dzieci i Młodzieży*, oraz *Podstawowych Norm Dotyczących Postępowania z Oskarżeniami o Wykorzystywanie Seksualne Nieletnich* (zmieniono w czerwcu 2018 roku).

Niniejsza polityka ma na celu zagwarantowanie odpowiednich reakcji na oskarżenia o wykorzystywanie seksualne nieletnich i dorosłych osób bezbronnych ze strony personelu kościelnego. Polityka ta dąży do zapobiegania wykorzystywaniu poprzez odpowiednią edukację i lustrację, zgłaszanie sytuacji wykorzystywania, zapewnienie pomocy duszpasterskiej osobom dotkniętym wykorzystywaniem oraz postępowanie z oskarżeniami.

Egzemplarz tej polityki należy przekazać wszystkim księżom, seminarzystom, kandydatom do diakonatu, osobom zakonnym, jak również wszystkim pracownikom i wolontariuszom pełniącym posługę z nieletnimi i bezbronnymi dorosłymi oraz pokwitować jej otrzymanie. Kopia polityki ma być również dostępna na diecezjalnej stronie internetowej.

II. DEFINICJE

A. Wykorzystywanie Seksualne Dzieci

Wykorzystywanie seksualne dzieci to każda czynność seksualna z dzieckiem. Aktywność seksualna może mieć charakter dotykający lub nie dotykający a działania takie mogą obejmować pieszczoty, gwałt, kazirodztwo, rozmowy o charakterze seksualnym, podglądactwo, ekshibicjonizm, pornografię lub przestępstwa internetowe. Definicja wykorzystywania seksualnego dzieci zawarta w niniejszych zasadach

odnosi się do ofiary, która jest nieletnią lub niepełnosprawną- bezbronną osobą dorosłą, oraz do dorosłego sprawcy.

B. Personel kościelny

Personelem kościelnym jest duchowny, seminarzysta, kandydat do diakonatu, osoba zakonna i wolontariusz.

C. Duchowny

Duchownym jest osoba płci męskiej będąca wyświęconym diakonem, księdzem lub biskupem.

D. Kandydat do diakonatu

Kandydatem do diakonatu jest student płci męskiej, który przygotowuje się do otrzymania stałego diakonatu.

E. Dyrektor ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży

Dyrektor ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży jest mianowany przez Biskupa w celu nadzorowania pracy Biura ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży. Do obowiązków dyrektora należy między innymi:

- Poinformowanie Biskupa o zarzutach, w tym o zarzutach anonimowych lub zarzutach, które nie zawierają wystarczających informacji.
- Regularnie nadzoruje wdrażanie polityki.
- Regularnie informuje Biskupa i Komisję Rewizyjną o wdrażaniu tej polityki i postępie w poszczególnych przypadkach nadużyć.
- Nadzoruje pracę Koordynatora Pomocy Ofiarom.
- Pełni funkcję centralnego punktu informacyjnego dotyczącego kwestii związanych z wykorzystywaniem dzieci wśród odpowiednich członków Trybunału Diecezjalnego i radcy generalnego diecezji.
- Prowadzi całą dokumentację dotyczącą ochrony dzieci i znęcania się nad dziećmi.
- Zapewnia pomoc kadrową Komisji Rewizyjnej.
- Przygotowuje do corocznego audytu USCCB i ankiety CARA.
- Informuje opinie publiczną (tj. we wspólnocie Kościoła i poza nią) o wysiłkach Diecezji mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu nieletnich i bezbronnych dorosłych oraz uzdrowienie przeszłych nadużyć.

F. Pracownik

Pracownik to osoba, która otrzymuje wynagrodzenie za usługi na rzecz agencji diecezjalnej, parafii lub szkoły (w tym katolickich szkół nieprowadzonych przez diecezję i/lub szkół prowadzonych przez wspólnotę wyznaniową).

G. Świeccy

Członkowie Kościoła katolickiego, którzy nie są duchownymi, nie mają święceń kapłańskich ani nie ślubowali życia w zakonie lub zgromadzeniu zakonnym (tj. świeccy pracownicy, świeccy wolontariusze, bracia i siostry).

H. Stosunki ministerialne

Relacja ministerialna zostaje ustanowiona pomiędzy osobami, gdy świadczona jest opieka lub usługi. Osobami pozostającymi w stosunku duszpasterskim są duchowni, seminarzyści, kandydaci do diakonatu i osoby zakonne, a także pracownicy i wolontariusze.

I. Nieletni

Osoba, która nie ukończyła 18-go roku życia.

J. Osoba Zakonna

Osoba zakonna to osoba będąca członkiem instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego. „Zakonnika” odróżnia się od „kapłana diecezjalnego”, który jest inkardynowany do diecezji.

K. Seminarzysta

Seminarzysta to student płci męskiej, który studiuje w seminarium duchownym, aby zostać księdzem.

L. Uzasadniony zarzut

Uzasadniony zarzut to taki, który uznano za bardziej prawdopodobny niż prawdziwy, niż nieprawdziwy oraz którego nie należy interpretować jako orzeczenie prawne.

M. Koordynator ds. Pomocy ofiarom

Koordynator ds. Pomocy Ofiarom („VAC”), wyznaczony przez biskupa, ma koordynować pomoc w zakresie bezpośredniej opieki duszpasterskiej dla osób, które zgłaszają, że padły ofiarą wykorzystywania seksualnego w dzieciństwie lub bezbronnych dorosłych. Do obowiązków VAC należą między innymi:

- Przyjmowanie zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego nieletnich i bezbronnych dorosłych.
- Słuchania ze współczuciem doświadczeń i obaw ofiar/osób, które przeżyły.
- Doradzanie ofiarom/osobom, które przeżyły wykorzystanie, o ich prawie do zgłaszania władzom cywilnym i informowanie ich, że otrzymają wsparcie podczas korzystania z tego prawa (*Normy USCCB 11, przypis 8*).

N. Wolontariusz

Wolontariusz to osoba, która pełni bez wynagrodzenia jakąkolwiek rolę w agencji diecezjalnej, parafii lub szkole (w tym katolickich szkół nieprowadzonych przez diecezję i/lub szkół prowadzonych przez wspólnotę wyznaniową).

O. Niepełnosprawny/Bezbronny Dorosły

Bezbronny/ niepełnosprawną osobą jest osoba dorosła, która ukończyła 18 rok życia i długoterminowo pozbawiona jest możliwości rozsądnego działania (Kanon 99), jak również osoba, która ze względu na niepełnosprawność umysłową lub fizyczną jest niezdalna do ochrony samej siebie przed wykorzystywaniem seksualnym.

III. POLITYKA

A. Naprawianie i Pojednanie

1. Służba ofiarom

Koordinator Pomocy Pokrzywdzonym („VAC”) powoływany przez Biskupa, ma za zadanie koordynowanie działań mających na celu niesienie niezwłocznej pomocy duszpasterskiej osobom, które zgłaszają, iż były wykorzystywane seksualnie jako nieletni, bądź niepełnosprawni dorośli. Opieka ta ma za zadanie rozpoczęcie procesu leczenia oraz pojednania.

Diecezja Joliet ma za zadanie pomóc wykorzystanym osobom w procesie gojenia ran. Z tego powodu celem jej jest zapewnienie odpowiedniej reakcji duszpasterskiej na zarzuty wykorzystywania seksualnego w sposób niezwłoczny, bezpośredni, kompletny i poufny. Odpowiednia pomoc jest zapewniona ofiarom w oparciu o zalecenia Komisji Rewizyjnej (*Review Board*). Pomoc może polegać na doradztwie, pomocy duchowej, grupach wsparcia lub innych formach pomocy socjalnej.

ZARZUTY WOBEC DUCHOWIENSTA

2. Duszpasterstwo w Stosunku do Oskarżonych

Diecezja podejmie odpowiednie kroki w celu ochrony reputacji osoby oskarżonej podczas trwania dochodzenia w sprawie podejrzenia wykorzystywania seksualnego. Osoba ta będzie zachęcana do skorzystania z pomocy rady prawnego zarówno cywilnego jak i kanonicznego. Po dochodzeniu wstępnym oskarżony ksiądz/diakon może zostać skierowany na odpowiednią ewaluację psychologiczną lub medyczną, o ile nie będzie to przeszkadzało w dochodzeniu prowadzonym przez władze świeckie.

W sytuacji, gdy oskarżenie okaże się bezpodstawne, diecezja zapewni osobie niesłusznie oskarżonej odpowiednią pomoc duszpasterską, włącznie z pomocą psychologiczną. Dołożone będą wszelkie starania by oczyścić dobre imię osoby niesłusznie oskarżonej (*Normy USCCB Nr 13*).

3. Duszpasterstwo w Stosunku do Wspólnoty

We wspólnotach wiernych, gdzie wykorzystywanie seksualne miało miejsce lub skąd ksiądz/diakon został odsunięty od posługi dojdzie do spotkania pomiędzy przedstawicielem Rady Odpowiedzialności Duszpasterskiej (*Pastoral Response Team*) z przedstawicielami dotkniętej wspólnoty. Rada Odpowiedzialności Duszpasterskiej zapewni dotkniętej wspólnocie opiekę (duchową i psychologiczną) jeżeli zostanie zgłoszona taka potrzeba.

Członkiem Rady Odpowiedzialności Duszpasterskiej jest Biskup lub jego przedstawiciel. Członkami Rady zespołu mogą być następujące osoby lub ich przedstawiciele: kurator szkół katolickich, Dyrektor ds. Edukacji Religijnej, proboszcz lub kierownik jednostki, przełożony zakonny, oraz eksperci w dziedzinie postępowania z urazami i interwencji.

ZARZUTY WOBEC ŚWIECKICH

Należy podjąć odpowiednie kroki w celu ochrony dobrego imienia oskarżonego podczas dochodzenia w sprawie wykorzystywania seksualnego. Ponadto Diecezja dołoży wszelkich starań, aby chronić poufność oskarżonego i domniemanej ofiary.

Oskarżony pracownik lub wolontariusz zostaje powiadomiony o zarzucie. Jeżeli jest to pracownik, oskarżony zostanie natychmiast umieszczony na urlopie administracyjnym na czas dochodzenia, zwykle bez

utruty zarobkowej. Jeżeli jest ochotnikiem, oskarżony zostanie zwolniony z obowiązków wolontariackich na czas dochodzenia.

Diecezja przeprowadzi dochodzenie w sprawie zarzutu postawionego świeckiemu pracownikowi lub wolontariuszowi. Jeżeli sprawa jest badana przez władze cywilne, Diecezja nie będzie ingerować w dochodzenie.

Po zakończeniu dochodzenia przez władze cywilne, Diecezja weźmie pod uwagę wynik dochodzenia władz cywilnych podczas prowadzenia własnego dochodzenia. Jeżeli Departament ds. Dzieci i Opieki Rodzinnej (DCFS) przeprowadzi dochodzenie, które zakończy się „potwierdzonym” przypadkiem znęcania się lub zaniedbywania dziecka, zostanie wydany wyrok skazujący lub oskarżony przyzna się do zgłoszonego molestowania, świecki pracownik lub wolontariusz ma obowiązek zostać zwolniony i pozbawiony możliwości dalszego zatrudnienia w Diecezji lub dopuszczony do wolontariatu w jednostce diecezjalnej.

Jeżeli dochodzenie diecezjalne ustali, że zarzut jest bezpodstawny, oskarżony zostanie przywrócony do pracy lub wolontariatu.

ZASADA BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA

B. Zapobieganie

1. Edukacja

Aby zapewnić bezpieczne środowisko dla dzieci i osób dorosłych wymagających szczególnego traktowania, diecezja wymaga, aby personel kościelny przestrzegał wymogów diecezji w zakresie bezpiecznego środowiska dla dzieci i bezbronych dorosłych poprzez programy edukacyjne, które zawierają informacje dotyczące wykorzystywania seksualnego, znaków rozpoznawczych, kontroli dostępu do dzieci i bezbronych dorosłych, odpowiednich zachowań w relacjach z dziećmi, zgłaszania incydentów, oraz efektów wykorzystywania ofiary.

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze muszą przedstawić dowód ukończenia kursu *Virtus – Ochraniając Dzieci Boże*, zanim rozpoczną swoją posługę. Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły i regularny kontakt z dziećmi, oraz tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z dziećmi i bezbronnymi dorosłymi podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne. Dostęp do programu mają również rodzice oraz opiekunowie.

Wszyscy, którzy mają ciągły kontakt z dziećmi lub bezbronnymi dorosłymi są zobowiązani do udziału w kursach w zakresie kształcenia wskazanego przez Diecezję. Dzieci i młodzież powinny otrzymać szkolenie odpowiednie do ich wieku (*Karta USCCB Nr 12*).

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze przed rozpoczęciem służby powinni otrzymać egzemplarz Standardów Postępowania dla Pracujących z Nieletnimi (*Standards of Behavior for Those Working with Minors and Vulnerable Adults*), oraz pokwitować ich otrzymanie. Standardy Postępowania dla Pracujących z Nieletnimi zawierają informacje na temat odpowiednich granic skierowane do tych, którzy mają regularny kontakt z dziećmi i młodzieżą (*Karta USCCB nr 6*). Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły kontakt z nieletnimi oraz bezbronnymi dorosłymi, jak również tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z tymi osobami podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne.

Procedury dotyczące zgłaszania incydentów wykorzystywania powinny być łatwo dostępne w fizycznej formie, jak również powinny być okresowo publikowane (*Karta USCCB Nr 2*).

Biuro ds. Kształcenia Księży i Diakonów jest odpowiedzialne za udostępnienie programów dotyczących czystości i celibatu, które to programy mają na celu pomóc klerowi żyć w powołaniu w sposób oddany i pełny (*Karta USCCB Nr 17*).

2. Lustracja

Przed rozpoczęciem nabożeństwa wszyscy pracownicy Kościoła mają obowiązek poddać się sprawdzeniu przeszłości kryminalnej. Oprócz duchownych, seminarzystów, kandydatów do diakonatu, zakonników i pracowników, wymóg ten dotyczy wszystkich wolontariuszy, którzy regularnie i nieregularnie przebywają z nieletnimi i/lub bezbronnymi dorosłymi, a także tych, którzy mogą mieć możliwość przebywania sam na sam z dziećmi i/lub osobami dorosłymi niepełnosprawnymi lub bezbronnymi dorosłymi podczas wydarzeń sponsorowanych przez parafię, szkołę lub edukację religijną. Przeszłość kryminalna sprawdzana jest przy wykorzystaniu zasobów organów ścigania lub innych agencji (*Karta USCCB, art. 13*). Kontrole przeszłościowe należy przeprowadzać co pięć lat.

a. Pracownicy

Każdy kandydat na stanowisko diecezjalne, parafialne lub szkolne musi wypełnić aplikację, która powinna zawierać:

- a. Historię zatrudnienia łącznie z zajmowanymi stanowiskami, okresem zatrudnienia, nazwiskami bezpośrednich przełożonych, numerami telefonów oraz powodem odejścia z pracy.
- b. Jakiegokolwiek zarzuty wobec aplikanta dotyczące incydentów wykorzystywania fizycznego lub seksualnego – zarówno oskarżenia na stopie cywilnej jak i karnej.
- c. Podpisaną zgodę na udostępnienie planowanemu pracodawcy historii zatrudnienia aplikanta/-tki, oraz dane kontaktowe do co najmniej dwóch osób spoza rodziny aplikanta, które mogą udzielić aplikantowi referencji.

Osoby zatrudniające muszą sprawdzić historię zatrudnienia oraz dostarczone referencje. Wszelkie dokumenty dotyczące tego muszą pozostać w teczce personalnej pracownika przez okres jego/jej zatrudnienia.

b. Wolontariusze

Odpowiednie miejsce (np. parafia, szkoła lub biuro diecezjalne) powinno poprosić wolontariuszy o wypełnienie wniosku dostarczonego przez miejsce, w którym zamierzają pracować jako wolontariusze. Miejsce to ma przechowywać kopię wypełnionych wniosków w swojej lokalizacji.

c. Członkowie Zgromadzeń Zakonnych

W sytuacji, gdy osoba zakonna zostanie skierowana do pracy lub zamieszkania w instytucji lub parafii, jej odpowiedni przełożony zakonny powinien przedstawić Biskupowi pisemne oświadczenie potwierdzające zdolność do duszpasterstwa, oraz ujawniające ewentualne zarzuty co do wykorzystywania seksualnego. Osoby zakonne jak i duchowni inkardynowani do Diecezji („duchowni z zewnątrz”) pomimo iż pozostają nadal pod jurysdykcją właściwego przełożonego zakonnego lub diecezjalnego podlegają następującym regułom:

1. Jeśli Diecezja otrzyma informacje o wykorzystaniu seksualnym osoby zakonnej lub przybyłego duchownego zatrudnionego w Diecezji, informacja ta zostanie przekazana właściwemu przełożonemu zakonnemu lub diecezjalnemu duchownemu oraz zostanie przekazana władzom cywilnym.
2. Jeśli w czasie zgłoszenia nadużycia oskarżony duchowny pracuje w Diecezji, Biskup Diecezjalny

wyłaczy go z publicznej posługi oraz pozbawi go uprawnień do sprawowania posługi. Jeżeli oskarżony duchowny zakonny lub przybyły duchowny nie jest zatrudniony przez Diecezję, ale posługuje na jej terytorium, Biskup Diecezjalny natychmiast pozbawi go uprawnień do sprawowania posługi.

3. Diecezja będzie w kontakcie ze zgromadzeniem zakonnym lub z diecezją pochodzenia duchownego, informując o postępowaniu odnośnie co do duchownego, czy informacje o wykorzystaniu seksualnym okazały się wiarygodne oraz o faktycznym stanie dochodzenia. W przypadku gdy oskarżenie o seksualnym wykorzystaniu osoby nieletniej lub osoby bezbronnej okaże się wiarygodne informacja o duchownym zakonnym lub przybyłym z innej diecezji, który posługiwał w Diecezji Joliet zostanie umieszczona na diecezjalnej stronie internetowej.

d. Księża/Diakoni

W sytuacji, gdy ksiądz/diakon pragnie podjąć pracę na terenie Diecezji, jego Biskup lub przełożony zakonny powinien dostarczyć do Biskupa Diecezji pisemne oświadczenie potwierdzające jego zdolność do duszpasterstwa, oraz ujawniające ewentualne zarzuty co do wykorzystywania seksualnego. Żaden ksiądz/diakon Diecezji, na którym ciążyą uprawdopodobnione zarzuty co do wykorzystywania seksualnego lub który dopuścił się wykorzystywania seksualnego osoby nieletniej lub osoby bezbronnej nie może uzyskać pozwolenia na przeniesienie do innej diecezji. Zanim diecezjalny ksiądz/diakon uzyska zamieszkanie na terenie innej diecezji lub prowincji zakonnej, Biskup Diecezjalny lub jego delegat powinien przesłać biskupowi lokalnemu lub przełożonemu zakonnemu (drogą poufną jeśli to możliwe) informacje o nowym miejscu zamieszkania duchownego i wszystkie informacje o prawdopodobnych zarzutach dotyczących wykorzystania seksualnego nieletnich lub osób bezbronych oraz inne informacje, które wskazują, że duchowny może być zagrożeniem dla dzieci, młodzieży lub osób bezbronych. Dotyczy to także sytuacji, kiedy duchowny ma zamieszkać w lokalnej wspólnotie zakonnej życia konsekrowanego lub we wspólnotie życia apostołskiego. Proponując duchownemu zamieszkanie poza diecezją, Biskup lub jego delegat powinni przedstawić Biskupowi lub przełożonemu zakonnemu informacje na temat wykorzystania seksualnego nieletnich lub osób niepełnosprawnych dotyczących danego duchownego (*Karta USCCB 14, Nr 12*).

e. Kandydaci do Kapłaństwa oraz Diakonu

Diecezja Joliet korzysta z odpowiednich metod lustracyjnych i kwalifikacyjnych w celu oszacowania zdolności kandydatów na seminarzystów lub do programu dla diakonów. Dodatkowe oceny będą dokonywane podczas procesu kształcenia. Dla każdego z seminarzystów/kandydatów do diakonatu stworzony będzie kompletny portret psychologiczny, zanim zostanie on dopuszczony do kapłaństwa/diakonatu.

C. Odpowiedź na zarzuty

1. Zgłaszanie

Każda osoba, zarówno parafianin, pracownik czy wolontariusz, która ma uzasadnione obawy, iż mogło dojść do wykorzystywania seksualnego przez członka kleru, seminarzystę, zakonnego czy pracownika, ma moralny obowiązek powiadomienia odpowiednie władze świeckie o incydencie lub podejrzaniach (*Karta USCCB Nr 4*).

Zgodnie z prawem stanu Illinois, niektórzy pracownicy (w tym pracownicy szkoły [administratorzy, certyfikowani i niecertyfikowani pracownicy szkół, członkowie rady szkoły], personel zajmujący się opieką nad dziećmi i programami rekreacyjnymi oraz duchowni) są uważani za upoważnionych reporterów i muszą zgłaszać się do Departamentu ds. Dzieci i Spraw Rodziny w stanie Illinois (DCFS) – każda sytuacja, w której są uzasadnione podstawy, aby podejrzewać molestowanie (fizyczne lub seksualne) lub zaniedbanie nieletniego. Zgłaszanie przemyśle wobec bezbronnej osoby dorosłej następuje w odpowiedniej agencji stanowej. Niezgłoszenie może skutkować podjęciem działań dyscyplinarnych. Jeżeli oskarżony jest pracownikiem diecezjalnym, wolontariuszem lub duchownym, personel kościoła musi również poinformować Biuro ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży.

Upoważnieni reporterzy mogą zadzwonić na infolinię DCFS, jeśli mają uzasadnione powody, aby sądzić, że dziecko znane im w celach zawodowych lub służbowych mogło paść ofiarą przemocy lub zaniedbania. Upoważnieni reporterzy mają obowiązek powiadomić swoich bezpośrednich przełożonych lub władze wyższego szczebla w diecezji, jeśli wiedzą lub mają powody sądzić, że dziecko mogło doświadczyć przemocy lub zaniedbania i/lub jeśli zadzwonią na infolinię DCFS. Jeżeli zarzut lub podejrzenie molestowania dotyczy pracownika, wolontariusza lub duchownego, żyjącego lub zmarłego, należy skontaktować się z diecezjalnym Biurem ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży.

Zgodnie z DCFS, jeśli podejrzewasz, że dziecku stała się krzywda lub jest narażone na krzywdę w wyniku znęcania się lub zaniedbania, zgłoś to online na stronie <https://childabuse.illinois.gov>. W nagłych przypadkach zadzwoń na całodobową infolinię DCFS (lub infolinię dotyczącą przemocy wobec dzieci) pod numerem 1-800-25-ABUSE (1-800-252-2873). Jeśli uważasz, że dziecku grozi bezpośrednie niebezpieczeństwo, zadzwoń najpierw pod numer 911.

Zgłoszenia dotyczące wykorzystywania seksualnego należy również składać do VAC, który z kolei informuje dyrektora. Skargi na członków zakonów należy zgłaszać do VAC oraz odpowiedniemu przełożonemu. Zgłoszenia dotyczące niewłaściwego postępowania na tle seksualnym z udziałem biskupów Stanów Zjednoczonych oraz zgłoszenia ich celowej ingerencji w dochodzenie w sprawie wykorzystywania seksualnego należy składać do Katolickiego Biura Zgłaszania Nadużyć Biskupów (CBAR).

Procedury składania skarg dostępne są na stronie internetowej diecezji, w parafiach lub urzędach diecezjalnych i są przedmiotem okresowych ogłoszeń publicznych.

Kiedy dana osoba zgłosi zarzut wykorzystywania seksualnego, zostanie przyjęta z najwyższym szacunkiem i duszpasterską wrażliwością. Ofiarom/osobom, które przeżyły, udziela się porad i wsparcia w zakresie prawa do zgłaszania nadużyć władzom cywilnym (*Artykuł 4 Karty USCCB*).

Zarzuty, że duchowny diecezjalny wykorzystał seksualnie nieletnią lub bezbroną osobę dorosłą, mogą pochodzić z dowolnej liczby źródeł (tj. osobistego spotkania z VAC, rozmowy telefonicznej, korespondencji pisemnej, poczty elektronicznej, osobistego spotkania, mediów, opinii publicznej, władz publicznych, itp.). Diecezja zbada zarzuty dotyczące wykorzystywania seksualnego osoby nieletniej lub bezbronnej osoby dorosłej, zgłoszone przez kogokolwiek, niezależnie od okoliczności, w każdym konkretnym przypadku.

Diecezja bada zarzuty dotyczące wykorzystywania seksualnego osoby małoletniej lub bezbronnej osoby dorosłej wobec duchownego, którego nazwisko znajduje się już na liście duchownych z uzasadnionymi zarzutami, tak samo, jak gdyby oskarżony duchowny nie miał wcześniej żadnych zarzutów. Stosowane są te same procedury przyjmowania, wszystkie zarzuty są zgłaszane właściwym władzom cywilnym, podejmowane są te same kroki dochodzeniowe, a ofiara/osoba, która przeżyła, otrzymuje taką samą opiekę duszpasterską. Zarzut nie trafi jednak do Komisji Rewizyjnej, gdyż duchowny został już usunięty ze służby.

Diecezja bada zarzuty dotyczące wykorzystywania seksualnego osoby niepełnoletniej lub bezbronnej wobec zmarłego duchownego w taki sam sposób, jak gdyby oskarżony żył. Stosowane są te same procedury przyjmowania, powiadamiane są odpowiednie władze cywilne, podejmowane są te same wewnętrzne kroki dochodzeniowe, a ofierze zapewnia się taką samą opiekę duszpasterską.

Wszelkie zarzuty wobec duchownych kierowane są do Komisji Rewizyjnej, z wyjątkiem sytuacji, gdy oskarżony figuruje już na publicznej liście duchownych Diecezji z uzasadnionymi zarzutami. Jeżeli po przeprowadzeniu odpowiedniego dochodzenia zarzut molestowania wobec duchownego zostanie uzasadniony, diecezja doda nazwisko duchownego do publicznej listy duchownych z uzasadnionymi zarzutami wykorzystywania seksualnego osoby nieletniej lub dorosłej bezbronnej.

2.Ocena i Ustalenia

a. Każde podejrzenie przypadku wykorzystania seksualnego nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych zostanie przedstawione Dyrektorowi. Dyrektor przedstawi przypadek Biskupowi, Komisji Rewizyjnej (*Review Board*) oraz Koordynatorowi Pomocy Ofiarom (*Victim Assistance Coordinator*). Biskup wyznaczy Dyrektora aby nadzorował dochodzenie. Dochodzenie będzie prowadzone przez osoby profesjonalne w różnych dziedzinach włącznie z radą diecezjalną oraz Komisją Rewizyjną.

Dochodzenie to nie będzie kolidowało z dochodzeniem prowadzonym przez władze federalne. Jeżeli okaże się, że władze federalne prowadzą już w stosunku do duchownego postępowanie kryminalne, postępowanie diecezjalne zostanie odroczone do czasu zakończenia dochodzenia federalnego. To sprawi, że postępowanie diecezjalne z żaden sposób nie będzie ingerować w dochodzenie kryminalne i nie stworzy niepotrzebnych dezorientacji. Diecezja będzie w pełni współpracować z władzami cywilnymi w kryminalny dochodzeniu.

b. Komisja Rewizyjna doradza Biskupowi w oszacowaniu nadużycia seksualnego osób nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych jak i w decyzji oceny zdolności duchownego do prowadzenia duszpasterstwa (*Karta USCCB Nr 2*). W niektórych przypadkach Komisja Rewizyjna może rozważyć bezpośredni kontakt z osobą zgłaszającą nadużycie, osobą oskarżoną czy też osobami mogącymi mieć dodatkowe informacje w sprawie. Komisja Rewizyjna pomaga Biskupowi w trafnej ocenie sprawy.

c. Dyrektor niezwłocznie informuje Biskupa o decyzjach Komisji Rewizyjnej. Otrzymując decyzje Biskupa dotyczącą stanu dochodzenia czyli akceptacji lub odrzucenia zaleceń Komisji Rewizyjnej, Dyrektor powinien najszybciej jak to możliwe poinformować o niej oskarżyciela i oskarżonego.

d. Biskup ponosi wyłączną odpowiedzialność za podjęcie decyzji, czy jest bardziej prawdopodobne, że doszło do nadużycia seksualnego niż nieprawdy (tj. czy jest to udowodnione), oraz za podjęcie decyzji o wszelkich działaniach w stosunku do oskarżonego. W przypadku duchownych diecezjalnych Biskup lub jego delegat przesyła sprawę do Kongregacji ds. Nauki Wiary, zgodnie z prawem kanonicznym.

e. Po zapoznaniu się ze sprawą Kongregacja doradzi Biskupowi, jakie procedury kanoniczne należy zastosować.

3.Kary kanoniczne

W przypadku wiarygodnego stwierdzenia nadużycia seksualnego duchownego (ksiądz/diakon) poprzez właściwe procedury w zgodzie z prawem kanonicznym, duchowny będzie na zawsze wykluczony z duszpasterskiej posługi, nie wykluczając przeniesienie go do stanu świeckiego (*Karta USCCB Nr 8*). Wykluczenie z posługi jest wymagane, jeśli duchowny został określony jako pedofil lub cierpi na zaburzenia seksualne i potrzebuje profesjonalnego leczenia (*Karta USCCB Nr 8 Przypis 5*).

a. Nawet po jednorazowym akcie nadużycia seksualnego przez duchownego będzie on poddany sprawdzeniu na mocy prawa kanonicznego oraz zachęceniu – jeśli zostanie to udowodnione - do przeniesienia do stanu świeckiego. Jeśli on sam tego nie uczyni przymusowo zrobi to Diecezja. Jednakże, biorąc po uwagę wiek oraz stan zdrowia duchownego może być on skierowany do życia w modlitwie i pokucie.

W każdym przypadku dotyczącym kar kanonicznych należy przestrzegać procedur przewidzianych w prawie kanonicznym i brać pod uwagę różne przepisy prawa kanonicznego (por. Kanoniczne przestępstwa związane z nadużyciami seksualnymi i wydaleniem ze stanu duchownego, 1995; List Kongregacji Nauki Wiary, 18 maja 2001). Chyba, że Dykasteria Nauki Wiary, powiadomiona o tym, zwróci się do siebie z powodu szczególnych okoliczności, procesem zajmie się Biskup/Patriarcha miejsca (*Article 13, "Procedural Norms" for Motu proprio Sacramentorum sanctitatis tutela, AAS, 93, 2001, p. 787*). Jeżeli sprawa została zatrzymana z urzędu, przez fakt, że nadużycie seksualne osoby nieletniej jest tak poważne, Biskup/Patriarcha mogą zostawić przypadek petycji dla Kongregacji ds. Wiary, aby przeprowadzić dochodzenie, podając poważne ku temu argumenty. Ze względu na proces kanoniczny, oskarżony jest zachęcony do poddania się poradnictwu cywilnemu i kanonicznemu. Jeśli konieczne, diecezja/patriarchat udostępni duchownemu takie poradnictwo. Zastosowanie Prawa Kanonicznego (*CIC*), kan. 1722, lub Prawa Kanonicznego Kościołów Wschodnich (*CCEO*), kan. 1473 ma znaleźć zastosowanie (*Karta USCCB Nr 8a*).

Jeśli kara przeniesienia do stanu świeckiego nie znalazła zastosowania (z powodu wieku lub choroby) duchowny powinien prowadzić życie modlitwy i pokuty. Ma on zabronione odprawianie publicznie Mszy i udzielania sakramentów. Będzie on powiadomiony o nieużywaniu stroju duchownego czy też nie uczestniczeniu w życiu publicznym jako duchowny (*Karta USCCB Nr 8b*).

W każdym przypadku, na mocy prawa kanonicznego Biskup diecezjalny/Patriarcha posiada władze wykonawczą na podstawie której może on zawiesić duchownego w wykonywaniu posługi, zawieszając lub ograniczając jego uprawnienia (*Karta USCCB Nr 9 przypis 6*). Przez fakt, że wykorzystanie seksualne nieletnich przez duchownego jest przestępstwem w powszechnym prawie kościelnym i jest przestępstwem w prawie cywilnym w Stanach Zjednoczonych, dla dobra wspólnego i zachowania prawa kanonicznego, 25 diecezjalnych Biskupów /patriarchów zatroszczy się, aby żaden duchowny, który dopuścił się nadużycia seksualnego osoby nieletniej nie będzie kontynuował posługi duszpasterskiej (*Karta USCCB Nr 9 przypis 7*).

ANEKS

KOMISJA REWIZYJNA

Komisja Rewizyjna jest organem doradzającym Biskupowi, zajmującym się podejrzeniami dotyczącymi wykorzystywania seksualnego nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych, oraz sprawami z tym związanymi. (*Karta USCCB Nr 2, Normy USCCB Nr 5*).

A. Członkowie

Komisja Rewizyjna, której członkowie są mianowani przez Biskupa, składa się z co najmniej siedmiu lub więcej niż jedenastu członków odznaczających się wyjątkową uczciwością i zdrowym rozsądkiem. Większość członków to osoby świeckie, z których żaden nie jest pracownikiem diecezjalnym.

Członkowie powinni posiadać wiedzę specjalistyczną w jednym z następujących obszarów: praca socjalna, prawo cywilne, edukacja, leczenie przypadków wykorzystywania seksualnego nieletnich lub leczenie kliniczne zaburzeń seksualnych. Jeden członek powinien być rodzicem małoletniej lub bezbronnej osoby dorosłej, a drugi powinien być pastorem. Jeśli to możliwe, jeden z członków jest ofiarą/osobą, która przeżyła wykorzystywanie seksualne dziecka lub jego rodzicem.

Biskup wyznacza jednego członka Komisji Rewizyjnej na przewodniczącego na czas określony, nieprzekraczający kadencji członka Komisji Rewizyjnej.

Konsultantami Zarządu mogą być przedstawiciel Biskupa, prawnik kanonik, Rzecznik Sprawiedliwości, Kanclerz, pełnomocnik diecezjalny i VAC.

B. Komitet Nominacyjny

Biskup może mianować Komitet Nominacyjny (*Nominating Committee*) korzystając z dorady Komisji Rewizyjnej (*Review Board*). Komitet Nominacyjny składa się z Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej, Dyrektora Urzędu ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży (*Office of Child and Youth Protection*) i innych członków Rady. Przed nominacją duchownych członków komisji, Komitet Nominacyjny powinien skonsultować się z Wikariuszem ds. Spraw Księży, Wikariuszem ds. Diakonów i z Radą Prezbiterów. Przy nominacji do Komisji Rewizyjnej skonsultowani powinni być: ofiara nadużycia lub jej przedstawiciel lub rodzic oraz Koordynator ds. Pomocy Ofiarom Przepięstw (*Victim Assistance Coordinator*). Komisja Rewizyjna, Komitet Nominacyjny- może on konsultować się ze specjalistami, grupami adwokatów, różnych grup zawodowych czy też Radą Pastoralną Diecezji. Dyrektor będzie doradcą Biskupa przy pracach z Komisji Rewizyjnej i Komitetu Nominacyjnego.

C. Kadencja

Członkowie Komisji powoływani są na pięcioletnią kadencję, która może zostać przedłużona maksymalnie o kolejne pięć lat (*Normy USCCB Nr 5*). Biskup może odwołać członka w dowolnym czasie.

D. Zebrania

Rada Rewizyjna zbiera się, gdy zajdzie taka potrzeba lub co najmniej raz w roku. Członkowie powinni uczestniczyć w zebraniach osobiście, lecz akceptowalne jest uczestnictwo poprzez rozmowę konferencyjną.

E. Obowiązki

Członkowie Komisji Rewizyjnej:

- Doradzają Biskupowi w kwestiach oceny zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych, oraz podejmowania decyzji co do zdolności duchownego do duszpasterstwa.
- Dokonują okresowej rewizji diecezjalnych reguł i procedur dotyczących postępowania z

wykorzystywaniem seksualnym nieletnich i dorosłych niepełnosprawnych.

- Doradzają Biskupowi, na jego prośbę, we wszystkich kwestiach dotyczących przeszłych jak i przyszłych spraw.
- Zaznajamiają nowych członków z działalnością komisji oraz przedstawiają im egzemplarz „Polityka duszpasterska dotycząca wykorzystywania seksualnego nieletnich i bezbronnych dorosłych” (*Pastoral Policy Regarding Sexual Abuse of Minors and Vulnerable Adults*), kopię Karty Ochrony Dzieci i Młodzieży (*Charter for the Protection of Children and Young People*), jak również inne stosowne materiały.
- Biorą udział we wszystkich zebraniach, w szczególności tych, które dotyczą indywidualnych spraw.

F. Kryteria przy Przygotowywaniu Rekomendacji

- Kworum Komisji Rewizyjnej stanowi zwykła większość członków Komisji Rewizyjnej powołanych w tym czasie. Aby wydać rekomendację Biskupowi, wymagane jest kworum.
- Członkowie mogą być obecni osobiście lub drogą elektroniczną.
- Rozważając zarzut wykorzystywania seksualnego, każdy członek bierze pod uwagę wszystkie przedstawione dowody i ustala, czy zarzut jest bardziej prawdopodobny niż nieprawdziwy.
- Jeżeli zostanie ustalone, że zarzut nie jest raczej prawdziwy niż nieprawdziwy, ale zachowanie duchownego jest z innych powodów niewłaściwe, Komisja Rewizyjna może doradzić Biskupowi, czy dalsze działania wydają się uzasadnione i zasugerować możliwe działania.

G. Komunikacja

Do zadań Biskupa należy zapewnienie bez zbędnej zwłoki domniemanej ofierze oraz oskarżonemu odpowiednich informacji co do postępu sprawy.

H. Poufność

Przebieg obrad Komisji Rewizyjnej oraz wysunięte przez nią wnioski objęte są ścisłą klauzulą poufności. Wyłącznie Biskup oraz osoba przez niego autoryzowana, mogą przekazać informacje domniemanej ofierze, oskarżonemu, mediom, oraz innym osobom.

UMOWA O ZACHOWANIU POUFNOŚCI

Diecezja nie zawiera ugód, które wiążą strony ugodami o zachowaniu poufności, chyba że ofiara/ocalały zażąda zachowania poufności i prośba ta zostanie odnotowana w tekście umowy (*Karta USCCB, art. 3*).

AKTA I RAPORTY

Dyrektor przechowuje dokumentację, zarówno pisemną jak i elektroniczną, dotyczącą jakichkolwiek informacji uzyskanych przez Komisję Rewizyjną, jej oceny i decyzje.

Wszystkie wyżej wymienione dokumenty są oznaczone jako poufne, jednakże przedstawiciele organów ścigania otrzymują jakiegokolwiek informacje, które są niezbędne do wykonywania ich obowiązków.

Informacje i dokumenty przygotowane przez profesjonalistów, a dotyczące zdrowia psychicznego, łącznie z informacjami o uzależnieniach są przechowywane i udostępniane na podstawie odpowiednich

postanowień prawa stanu Illinois i prawa federalnego.

Diecezja w sposób jawny i otwarty, lecz z zachowaniem nakazanej prawem poufności i prywatności, udziela informacji dotyczących wykorzystywania seksualnego, w szczególności wspólnotom wiernych bezpośrednio dotkniętych (*Karta USCCB Nr 7*).

Diecezja publikuje coroczny raport na temat postępu wdrażania tej polityki oraz współdziała z Narodową Komisją Rewizyjną przy audycie przeprowadzanym przez nią.

PUBLIKACJA POLITYKI

Kopia niniejszej Polityki oraz wszelkie poprawki do niej powinny zostać przedłożone Konferencji Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych w przeciągu trzech miesięcy od ich przyjęcia (*Normy USCCB Nr 2*).